

Eva

Vejdete do sauny se svou přítelkyní, sundáte si župany, pověsíte je na věšák a opláchnete se vodou.

Premítáš nad tím, jak tě tam nahoře Mateo rozpálil. S Teodorem to už delší dobu není ono, občas se země zachvěje, ale zbytek času je to jenom fádní klepání řízků. Rutina. Přetvářka. Zato s tvým mladým kolouškem. S tím nenasytným energickým čerstvým masíčkem – s tím by se dalo dělat věci. Příšerně tě vzrušuje pomyšlení nad vaším tajným laškováním, nad tím sladkým zakázaným ovocem a co by se s ním ještě všechno dalo dělat. Upřímně si nad tím příliš nepřemýšlela. Nechceš si to zbytečně kazit. Takhle je to mnohem zábavnější.

Nové.

Svěží.

I když je o polovinu mladší, jeho štíhlé mladé tělo a jeho lačný pták tě neskutečně rajcují. Víš, jak moc po tobě hladoví, a to tě baví. Tím spíš, že je to syn tvé přítelkyně. Ty nepříjemné výčitky tě totiž naopak ještě víc rozpalují. To, že bys neměla, fakt, že se to nehodí. Jako vážně! O to víc to chceš!

Posadíš se na horní lavičku sauny a Sofie se posadí pod tebe. Prohlížíš si zezadu její opálené štíhlé tělo. I ona je překrásná. Vždycky jsi jí záviděla. Je tak příjemně drobná a vypadá o tolik mladší. Její krásná ostrá brada a husté dlouhé vlasy – takový promarněný potenciál. Klidně by mohla mít v posteli každý týden jednoho krásnějšího chlapa než druhého. Představuješ si to. Představuješ si, jak ji klátí nějaký šukézni učitel tělocviku – nedokážeš myslet na nic jiného než na sex a to všudypřítomné horko a vlhko ti vůbec nepomáhá soustředit se i na něco jiného.

„Řeknu ti, proč si to vlastně děláme? Venku je už tak příšerné horko a my se ještě víc trápíme tady v sauně,“ zeptá se Sofie, upravujíc si jediný malý bílý ručník, který ji zakrývá, a opře se o lavici, na které sedíš.

„Uvidíš, o kolik příjemnější potom bude vklouznout do bazénu,“ odvětiš.

„To bude najednou zima.“ Zahlédneš, jak se jí při té představě na těle zvedne na moment husí kůže.

„Příjemná zima. Ale nejdřív se musíme trochu vyvařit. Pustit šťávu.“

„No jo, no jo.“ Zakloní hlavu a zavře oči.

„Hele, Sofi, jak to teď vlastně máš?“ vyzvídáš.

„Co máš na mysli?“

„Ty víš moc dobře, co mám na mysli. Máš někoho? Chodíš aspoň na rande?“

„Nemám na to čas. Pořád něco, škola, matka, Mateo,“ smutně oddechne.

„Kdyby sis nevymýšlela. O matku se postará pečovatelka a Mateo už se mi zdá dost velký na to, aby se o sebe postaral sám. A škola? Tu teď přece nemáš. Jsou prázdniny.“

„Asi joo, tak já nevím.“

„Ale já vím,“ odvětiš. „Prostě se jenom vymlouváš. Nechápu, o co ti jde? Chceš zůstat do konce života sama jak nějaká stará panna? Tak mi to vysvětli? Čím déle budeš čekat, tím horší to bude, vrátit se zase do toho.“

„Do čeho?“ usmívá se na tebe.

„Vždyť víš. Do píchání.“

Rozesměje se. „Ty jsi blbá.“

Smějete se obě.

„Ale vážně.“

„Já myslela, že je to jak s jízdou na kole?“ mrkne na tebe.

„Tak to nevím. Já na kole nejezdím. Ale na sex, na ten si čas vždycky najdu,“ vyplázneš na ni jazyk.

„Na sex možná jo, ale kde vzít čas najít si na to někoho normálního?“

„Přece hned nemusíš hledat manžela?“

Pokrčí rameny.

„Copak ti to nechybí?“

„Jasně že mi to chybí. Ale snažím se na to nemyslet, víš? Tak nějak se od toho vypnout.“

„Kéž bych to taky uměla,“ proneseš zasněně.

„A odkdy je z tebe taková nadržená dračice? Snad tě Teodor nezanedbává.“ Chce zavtipkovat, ale okamžitě si uvědomí, jak necitlivě to vzhledem k vašim nedávným rozhovorům o tom, že to mezi vámi neklape, mohlo vyznít.

„K tomu se nebudu vyjadřovat.“ Milosrdně to přejdeš. Na druhou stranu neví o tom, co provádíš s jejím milovaným synem. „Raději mi řekni, kdy jsi naposledy byla s chlapem? A hlavně mi neříkej, že naposledy to bylo s tvým mužem.“

„Tak v tom případě ti to teda neřeknu.“

„Vždyť už je to snad pět let!“ vyhrkneš překvapeně.

„Ani mi to tak nepřipadá,“ pronese trochu smutně Sofie a tobě dojde, jak necitlivě jsi tentokrát vyzněla ty.

„Promiň, to mi ujelo.“

„Nic se neděje. Beru věci tak, jak jsou. Nejvíc mě to mrzí kvůli Mateovi. Kluci by neměli vyrůstat bez otce. Obzvláště v pubertě, těžko říct, jaký to na něj bude mít vliv. I když to na sobě nedává znát, člověk nikdy neví, co se jinému honí v hlavě.“

Tyhle výčitky tě netěší. Tyhle výčitky nechceš. Nechceš nad tím uvažovat.

„Ne že by se snad dělo něco špatného, ne že by snad měl nějakou rozvrácenou domácnost. Určitě jsou lidi, co jsou na tom hůř. Ale i tak, mužský vzor je důležitý, když kluk pohlavně dospívá, rozumíš?“

Nechceš tomu rozumět a nechceš, aby ti na tom záleželo.

„Prosím tě, mluvíš jako učitelka,“ pokoušíš se to trochu zlehčit, a hlavně se pokoušíš vyhnout nepříjemným myšlenkám. Copak si nemůžeš dovolit alespoň trochu zábavy a příjemnosti? V tom svém udyndaném nudném životě.

„Možná proto, že jsem učitelka,“ odvětlí ironicky.

„Je to dospělý muž. Však on si poradí,“ chceš to co nejrychleji skončit.

„O tom nepochybuju,“ přitaká Sofie.

Pořád je lepší, když se zakoukal do tebe, než kdyby se mu to stalo s nějakou pitomou krávou, co by mu zničila život. Ty na něj aspoň budeš hodná a milá. Pokud teda ještě něco bude. Protože tyhle rozhovory ti dost trpknou tu sladkou chuť marmelády, kterou sis tak chtěla užít.

„Ale když bude celé léto sedět doma na prdeli, tak toho bude jednou litovat.“

Nechceš si připadat jako nějaká zvrácená MILFka. Jenom to ne!

„To máš pravdu. Měl by si trochu víc užívat, dokud může,“ souhlasíš.

Jenom jeden malý kratičký úlet, nic víc.

„Naučit se trochu života,“ vážně odvětlí.

Toho ho ráda trochu naučíš.

„Obrátme list,“ změní tón Sofie a tobě to přijde víc než vhod.

„A o čem se chceš bavit?“ nenápadně zvedneš nohu a lehce jí přehodíš vlasy přes rameno.

„Nějaké pikantní historky? Když už jsme o tom začaly. Já nic nemám, ale třeba ty jo,“ otočí se k tobě se zvednutým obočím.

A už jsi skoro vychladla.

„Já? Kde jsi k tomu přišla?“ usměješ se.

„No tak povídej, vymýšlej.“

„A co bys chtěla slyšet? S Teem je to pořád dokola to samé. Pták v dírci, chvíle vrtění a pocení. Nic víc.“

„Pták v dírcce, ty jsi blbá!“ Už se zase směje.

„Nelíbí se ti moje definice manželského sexu?“

„Ne ne, vlastně je super,“ přitaká. „Ale měla jsem na mysli nějaké jiné historky, to víš, neříkej mi, že jsi nikdy nezlobila, na to tě až moc dobře znám.“ Otočí se k tobě a opře se ti o stehno.

Pár zlobivých pikantností bys určitě měla. Pár z docela nedávných časů a jí až nepříjemně blízkých.

„Musím tě přemlouvat?“ nabádá tě a ty vážně pochybuješ. „Třeba ze studií? U vás doktorů to prý byla vždycky sodoma gomora.“

„To se říká o všech oborech,“ utneš ji a ona se zase otočí zpátky a opře se o lavici.

„Tak si to nech,“ zvedne nos.

Pravdou je, že ve svém životě nemáš ani zdaleka tolik pikantních historek, kolik by sis přála. I když se tak občas snažíš prezentovat. I když ses tomu nikdy nebránila, tak nějak se ti to vždycky prostě vyhnulo. Anebo možná... možná ses tomu skutečně vyhýbala ty. Svou rozvahou a odpovědností.

Bez špetky hlouposti a nerozvážnosti se totiž nikdy nic nestane.

Nic špatného.

Ale ani nic příjemného.

A o to víc si to teď nechceš nechat nikým zkazit.

„Tak jednu bych možná měla,“ rozvzpomeneš se.

„Vzpomínám si na jednoho pacienta. Stalo se mi to jenom jednou a už jsem na to skoro zapomněla.“

„To zní zajímavě,“ zbystří.

„Už je to pár let. Když jsem začínala praxi tady ve městě, vzpomínáš? Tehdy jsme se tolik nebavily. A stejně bych ti to ani tehdy neřekla. Nepráskneš mě?“

„A komu bych to říkala? Vždyť mě znáš.“

„Pravdou je, že u mě v ordinaci jsem obvykle zvyklá spíš na scvrknuté malé pindíky. Je to tak schválně. Žádné úsměvy, žádné dlouhé rozhovory. Rychle nasadit rukavice, když je obzvláště ošklivý, tak i roušku, dlouhý bílý plášť, studené kachličky, zápach dezinfekce, zvolíš ostrý tón a z každého bejka je nakonec zase malý vystrašený chlapeček. Je to dobrá obrana, jak se v mé profesi vyhnout nepříjemným situacím, chápeš.“ Otreš se ručníkem a zkontroluješ, jestli ti Sofie naslouchá.

Má zavřené oči, ale když se odmlčíš, pohlédne na tebe a ty to bereš jako povel k pokračování.

„Ale jednou. Jednou to bylo trochu jiné. Zrovna jsem poprvé řešila ten nepříjemný pocit stárnutí. Znáš to? Měla jsem něco přes třicet, ještě jsem měla dlouhé vlasy a byla hubenější než

ted' a už jsem měla pocit, že všechno dobré a hezké končí. Že už nemám tak pevnou pokožku a mé nejsvůdnější části těla začínají povadat.“

„Nesmysl,“ oponuje Sofie.

„Vždyť já vím!“ směješ se.

„Jenom aby.“

„No a tehdy ke mně přišel do ordinace takový hezký mladý sameček. Určitě ho aspoň od vidění znáš. Myslím, že je to nějaký známý model nebo herec z televize, viděla jsem ho v jedné soutěži. No to je jedno. Nejdřív jsem se s ním dala trochu do řeči, ptala jsem se ho na to, jaké to je pracovat v televizi a jaké celebrity zná. Usmíval se od ucha k uchu a nemohl ze mě spustit oči. Už to mi lichotilo, to víš, to už se za ty roky pozná, když se někomu líbíš. Každopádně nakonec jsme se dali do prohlídky.“

„Počkej, tak jak se jmenoval? To mě zajímá,“ skočí ti do toho Sofie.

„To ti přece nemůžu říct, lékařské tajemství!“ zasměješ se a šťouchneš do ní.

Chytí tě za nohu, kterou jsi ji kopla. „No tak ho aspoň trochu popiš. Ať z toho taky něco mám.“ Cítíš, jak ti ji nenápadně sevře. Cítíš, v ní to napětí. Sexuální dusno, které do ní nejspíš přeléváš a které ještě více graduje, když tady tak spolu ležíte a potíte se v rozpálené sauně.

„Tělo, jako by ho někdo narýsoval a vytesal do mramoru nějaký řecký sochař. Vysportovaný, ani jedno tetování. To se mi líbilo. Nebyl ani holý, ani příliš chlupatý. Kudrnaté odbarvené vlasy, strašně ostré rysy a obrovské oči.“

„Ahm,“ spokojeně zamumlá Sofie.

„No, takže zpátky k té prohlídce, začala jsem mu kontrolovat znamínka, obvykle se s tím moc nemazlím, jednu rychle, jedno po druhém, víš co, už to většinou poznám na první pohled, jestli je tam nějaký problém nebo ne. Ale tady jsem si dala záležet. Obkroužovala jsem znamínko vedle znamínka. Z jedné strany. Z druhé strany. Stála jsem, jak nejbliž to šlo a všude možně se ho příjemně dotýkala. No a co mi koutkem oka neuniklo? Jak mu chudáčkovi během toho celou dobu roste ve spodkách povědomá boule.“

„Vážně? A velká?“

Přikývneš.

„Moc příjemný pohled, asi se domýšlíš. Když takový mladý krásný sameček začne být z tebe nesvůj. Ošíval se a snažil se natočit tak, abych to neviděla. Dokonce se mi omlouval. Ptám se s úsměvem – A za co? Neodpověděl. Bavilo mě ho takhle škádlit. Obvykle by to bylo nepříjemné hlavně mně, jenomže tehdy a s ním, to bylo něco docela jiného, chápeš? Cítila jsem se zase sexy. Tak strašně moc sexy!“

„Pořád jsi,“ vyruší tě Sofie a pohladí tě po noze.

„Děkuji, zlatíčko.“ Sesedneš si o patro níž, blíže k ní a pokračuješ ve vyprávění.

„Z boule pomalu rostl pořádný kolík, spíš maják, a tak jsem si k němu dřepala a poprosila jsem ho, aby si sundal trenýrky.“

„Ne, ne?“ vykulí na tebe oči.

„V rámci vyšetření samozřejmě musím zkontrolovat i třísla a intimní partie. To už byl chudáček celý bledý od studu. Chvilí váhal, ale nakonec si je teda sundal. Okamžitě se na mě zpoza nich vyvalila ohromná obřezaná krajta. Dodnes si pamatuju, jak celý zčervenal. A já se dala do zevrubného prohlížení. Hledala jsem znaménka v tříslech a všude jinde.“ Mrkneš na Sofii.

I ona už se celá červená.

„Rukou jsem mu ho přitiskla ke stehnu, aby mi nepřekážel a obličej i s dermo kukátkem jsem přisunula tak blízko, až jsem mohla cítit, jak mu z něj sálá spalující teplo. Stál nade mnou celý ztuhlý a v křeči a já si prohmatávala jeho koule a prohlížela toho šťavnatého ptáka. Byla jsem mu tak blízko, až jsem si docela jistá, že i on na něm musel cítit můj dech. Teplý a hluboký dech. Na tom jsem si dala záležet.“

„Teda mi je z toho horko.“ Sofie se nervózně ošívá a ty se k ní schválně ještě blíže přitiskneš.

„V hlavě mi docela potemnělo a prostě jsem to musela zkusit! Tak jsem se tak jakoby nenápadně poposunula a u toho mi tak jakoby nechtěně vyklouzl z dlaně. Ten jeho divočák mu okamžitě vystřelil jak pružinka a přistál mi rovnou na tváři. Byl úplně horký a tvrdý! Ani jsem necukla. Zvedla jsem k němu pohled, zíral dolů na mě a čekal, co řeknu. Jenomže já nic. Usmála jsem se, chytla ho zpátky do ruky a jenom jsem po něm tak lehounce přejela. Ani nedutal. A tak jsem ho vzala zpátky k obličejí.“

„Kecáš?“ nevěří Sofie a ty vidíš, jak moc ji to bere.

„Ne, prostě jsem si nemohla pomoci. Na nic jiného jsem nemyslela. Chtěla jsem si dokázat, že na to ještě mám a chtěla jsem udělat něco šíleného. Okusit něco zakázaného. Otevřela jsem ústa a už už jsem se chystala mu ho hezky vykourit. Když jsem ho měla skoro mezi rty, ucítila jsem povědomý impuls a ten chudáček se mi náhle a mocně vystříkal na obličej a do vlasů.“

„Ne, ne!“ rozesměje se Sofie.

„Trochu překvapeně jsem se od něho odsunula a on okamžitě zpanikařil. Omlouval se až skoro plakal. Chudáček. Chtěla jsem ho uklidnit, že se nic tak hrozného nestalo, zatímco jsem se snažila očistit od jeho semene, jenomže on se jenom rychle oblékl a utekl. No nekecám.“

„To se nestalo!“

„To se teda stalo! Přisahám! A víš co? Ráda na to vzpomínám. Pokaždé mi to zvedne náladu, vědomí, že ze mě stříká i takový krásný idol dívek, a to jenom na fouknutí. Která mladá holka to o sobě může říct? No ne?“

„A přišel ještě někdy?“ vyzvídá Sofie.

„To víš, že už se nikdy neukázal,“ rozesměješ se. „A co by mi asi tak řekl? Dobrý den, tak jsem tady zase na kontrolu znamének, pamatujete si mě? Posledně jsem se vám u toho vystříkal na obličej.“

Obě propadnete v šílený smích.

„Doufám, že ti aspoň nechal hodnocení pět z pěti!“ řehtá se Sofie.

„To bych si rozhodně zasloužila!“ směješ se.

Z celé té staré historky už jsi zase pořádně nadržená a jsi si docela jistá, žes rozpálila i Sofii.

„A teď ty. Určitě taky něco máš,“ vyzveš kamarádku, nemůžeš si pomoci a pohladíš ji po tváři.

„Vyprávěj, kočko.“

„Takové historky nemám.“ Už zase se červená. „Nic zvláštního, jenom ptáci v dírci.“

„Tak mi povyprávěj o tom nejlepším, který ti tam kdy vnikl.“ Položíš jí ruku na stehno a ona se celá rozechvěje.

„Nemůžu. Už tak se celá třesu,“ přizná se.

A tobě se to líbí. Náramně se ti líbí, jak moc je z tebe nervózní!

Jaký syn, taková matka.

Hehe.

A napadne tě ďábelská myšlenka.

„Škoda, že jsi neviděla toho svalnatého ptáka. Vsadím se, že tvůj muž měl taky pořádného?“

Poposuneš svou ruku trochu výš.

„Co to děláš?“ zašeptá nervózní Sofie.

„Nic špatného. Snad.“

Jste si tak blízko, po obou stéká pot a ona je opravdu sexy, její prsa i její nohy. Máte na sobě jenom dva malé ručníčky a ty pomaloučku míříš pod ten její.

„Nechtěla bys to... zkusit?“ zašeptáš.

„Jak to myslíš?“ tváří se hloupě, ale ty vidíš, že má co dělat, aby nevzdychla.

„Vždyť víš, vytvořit si jednu vlastní pikantní historku.“ Hladíš ji mezi stehny, schválně nezajíždíš nikam dál, nikam hlouběji. Kroužíš dokola a snažíš se ji ještě více vzrušit.

„Vzpomínáš si na něj?“

„Samozřejmě, že si na něj vzpomínám.“

„Na vaše poprvé?“

Přisuneš se k ní.

„Seděli jsme u něj v autě a on mi zajel rukou pod sukni,“ chvěje si jí hlas.

„Jako teď já?“ zajedeš jí až do klína.

Vzrušeně přitaká.

„Nejdřív jsme se jenom tak mazlili a líbali a on mi ji příjemně prstil. Byl v tom moc dobrý.“

Zaboříš se mezi její pysky a přitlačíš.

„Ahm,“ zavzlyká a ty ji políbíš na šíji.

„Ty mě úplně rozpaluješ,“ usměje se, nacpaná v samotném rohu lavice, už ti nemá kam dál uhnout a ty cítíš, že se konečně trochu uvolní.

„Mi můžeš věřit. To víš.“ Druhou rukou jí zajedeš do vlasů.

„A co Teodor?“ hlesne, ale tobě to akorát napoví, že je tvému návrhu otevřenější, než si sama myslí.

„Ten tady není.“ Musíš překonat její stud.

Jsi tak příšerně nadržená. Snad za to může věčně nepřítomný Teodor. Snad jsou to hormony? Snad to v tobě spustil její synátor.

Nenasycený hlad.

A tak jí konečně zajedeš až k poštěváčku.

Je příjemně napnutý a je tam příšerně mokro.

Rozezníš její mušličku příjemným zamlaskáním a ona se celá napne vzrušením.

„Dovol mi tě trochu potěšit. Trochu ti upustit páru,“ pošeptáš jí do ucha a zakousneš se do jejího boltce. Ručník jí sklouzl z prsou a už zakrývá jenom tvé prsty v její jeskyňce.

Rozmasírováváš ji do všech stran a ona se celá kroutí.

Roste v tobě nezkrotná touha.

A ty ji musíš ukojit!

Nestačí ti jen syn. Musíš mít i matku.

„Ne,“ zasténá, ale ty už máš prsty hluboko v ní.

„Evo,“ šeptá náruživě, zatímco jí líbáš prsa a divoce ji prstíš.

Obrátí se k tobě, chytí tě za hlavu a začnete se spolu líbat. Líbí se ti to. Líbí se ti, jak tě obejmou nohama a ty do ní můžeš zajíždět, jako bys ji šoustala. Celá se pod tebou vlní.

Znáte se tolik let, a i když to není tak, že bys na to nikdy nepomyslela, nikdy bys nevěřila, že se k něčemu takovému odhodláš.

Je z tebe už tak rozevřená, že by se do ní vešla celá tvoje ruka, tiskne se k tobě a ty si opravdu upřímně užíváš její překrásné ženské tělo.

Je to zase něco nového.

Něco překvapivě krásného!

Hlasitě vzdychá.

Vaše prsa se o sebe náruživě třou a ona se každou chvílí udělá.

Víš to.

Poznáš to.

Zakusujete se jedna do druhé a ty z ní cítíš ten ohromný chtíč. Jak zní tryská. Ta obrovská nenaplněná touha, potřeba, kterou v sobě před mnoha lety uzavřela, zamknula a zavrhlá ji! Nejspíš na ni dokonce zapomněla.

O to mocněji nyní hoří, o to výš šlehá její plamen a o to silněji vás obě spaluje.

Zarývá do tebe své nehty, nohy se jí třesou a ty cítíš, jak mocně ti stříká mezi prsty.

„Ach bože!“ vydechuje, oči má zavřené a celá se třese. „Ach bože, Evo!“

I ty jsi z toho celá hotová.

Je po všem.

Položí se na lavičku a ty se na moment položíš na ni.

„Tohle mi chybělo. Tak strašně moc mi to chybělo,“ šeptá celá zadýchaná.

„Nemáš vůbec za co, zlatíčko.“ Políbíš ji a posadíš se zpátky.

Chvíli tam ještě mlčky sedíte, když se konečně začnete zase obě smát.

„Ty jsi fakt blázen!“ chytí se za hlavu a lehounce do tebe kopne.

„Tak mě za to zavři,“ směješ se, zatímco se utíráš do ručníku.

„Co to s tebou je? Takhle na stará kolena?“

„Jaká stará kolena? O čem to mluvíš!“ plácneš ji zboku po zadku.

„Normálně necítím nohy. Chtěla bych vstát, ale necítím nohy.“

„To je dobře.“ Políbíš její krásné stehno a postavíš se. „Tak dělej, jdeme do bazénu!“

Chytíš ji za ruce a pomůžeš jí vstát.

„Takhle na ostro?“ diví se.

„A jak? Vždyť nás tady nikdo neuvidí. Když už šlíme, tak šlíme!“ A obě vyběhnete ven ze sauny, kousek k bazénu a hup do sluncem vyhřáté vody.

Zbožňuješ svou starou dobrou přítelkyni Sofii. Dovádíte spolu v bazénu jak dvě malé holky. I když je ti možná vůči ní trochu nepříjemné, co provádíš s jejím synem, v jedné věci máš pravdu. Je to dospělý muž a určitě si s tím poradí. A ty? Ty mu přece nechceš nijak ublížit. Naopak, chceš jenom od života trochu více radosti a trochu více příjemností. Stejně jako ona. Stejně, jako bys chtěla pro ni.

„Je teplá jako polívka,“ pronese Sofie vynořující se zpod hladiny.

Její mokré nahé tělo a dlouhé vlasy se krásně třpytí na slunci a příjemně se na tebe usmívá.

Je překrásná. Oba jsou překrásní.

A ty nechceš nic víc než si té krásy trochu užít.

„Tak pojď. Jdeme se obléct a něco zakousnout,“ navrhneš a ona souhlasí.